

2019. március 13.

Nyíregyháza

Böjti sorozat 3. nap

Cím: A halálból az életre épül meg egy asszony élete

„Otthon a trónteremben”

„¹⁹Az asszony ekkor így felelt: „Uram, látom, hogy próféta vagy. ²⁰A mi atyáink ezen a hegyen imádták az Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Istent imádni kell.” ²¹Jézus így válaszolt: „Higgy nekem asszony, hogy eljön az óra, amikor nem is ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. ²²Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad. ²³De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. ²⁴Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.” ²⁵Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.” ²⁶Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.” Jn 4,19-26

Drága Testvérek!

Estéről-estére egy találkozásnak lehetünk a szemtanúi és egy beszélgetésnek a fültanúi. Látunk stációkat, mérföldköveket a beszélgetésekben. Az első mérföldkő, amikor Jézus valami olyanról beszél, ami ennek az asszonynak nincs. Jézus felkelti a kíváncsiságot az asszonyban, mert Jézus látja, hogy mire van igazán szüksége. Az asszony látja, hogy Jézusnak valami olyasmije van, amije neki nincs. Egy történet jut eszembe, amikor szintén valaki föltekerte a kérdést: „mi van neki, ami nekem nincs.”

„Egy februári estén 1992-ben az öntődébe mentem. A napi munka már majdnem véget ért és nekem kellett a produkciót ellenőriznem. Láttam, amint 8 keresztény fogoly egy nagy metálkondért cipelt, amelyben olvasztott érc volt. Egy felügyelő szidalmazta őket hangos átkozódások közepette: Holnap megint átnevelés lesz, amiért ennyire csökönyösek vagytok! Holnap meg lesznek tisztítva a gondolataitok! Holnap mindenkinek elfogjátok mondani, hogy a

Menny csak egy mese, különben meg lesztektek ölte! Megértettétek ezt?

Egyikük sem felelt a felügyelőnek. A következő nap egy fontos nap volt az átnevelő programban és mindenképpen azt akarta, hogy ezek a keresztények megtagadják a hitüket. Ráüvöltött a férfiakra: Mért nem válaszoltok nekem? Azonnal válaszoljatok! De ők továbbra is hallgattak. A felügyelő átkozódott: Ti kurvák fia! Gyeretek ide, mind a nyolcan, a padlóra veletek, arccal lefelé! Odaléptek, letérdeltek és lehajtották a fejeiket. A felügyelő odakiáltott néhány többi fogolynak: Ezeknek a disznóknak egy leckére van szükségük! Úgy tesznek, mintha nem ismernének engem! Hozzatok égő fémeket a kályhából és öntsétek rájuk! A munkások arca fehérre vált. A folyékony fém több mint 1.000 fokos volt. Tétováztak. Velük együtt akartok meghalni? - ordított rájuk a felügyelő.

A munkások elszaladtak, hogy egy kondért hozzanak olvasztott fémme. Ráöntötték a fémeket a nyugodtan ülő keresztényekre. Hirtelen égő hús szaga érződött. Láttam, amint a keresztények teste összezsugorodott, ahogyan a folyékony fém a testükbe égett. A

padlóra estem, majdnem elvesztettem az eszméletemet ettől a sokktól. Egyszer csak hallottam, hogy eszelősen üvöltök. Más foglyok is kiáltottak, amint a 8 keresztény meghalt. Ránéztem a holttestekre. Mit hittek ezek az emberek?! Mi lehetett nekik fontosabb az életüknél?! Azokban az években ott a táborban sok keresztényt láttam meghalni. Egyikük sem tagadta meg azt az Istent, aki a Mennyben van. Pedig csak annyit kellett volna mondaniuk, hogy már nem hisznek Istenben és akkor szabadon engedték volna őket. Mért nem féltek ezek az emberek a haláltól? Az ő hihetetlen hitük egy nagy kérdést hozott fel a szívembe: Mit láttak ezek az emberek? Mi volt nekik - ami nekem nem volt?!"

Ez az asszony is eljutott idáig, hogy mi van ennek a Jézusnak, ami nekem nincsen?! Sok férfinál kereste, de egyiknél sem kapta meg. Mert egy férfi és egy nő, de több férfi és több nő sem fogja tudni megadni azt, amire igazán szüksége van egy embernek. Mert a lélek szomjúságát nem lehet a testtel oltani. Nem akart ez az asszony semmi rosszat, csak a boldogságot kereste, amire vágyott ott belül, arra keresett megoldást. Aztán nem kapta meg

az egyikben, ment a másikhoz, aztán a következőhöz, a következőhöz, s így süllyedt le, került mélységbe az élete. Ő csak annyit akart, hogy az élete a napos oldalon teljen el. Könnyű, fehér felhőkkel és szép élményekkel. Csakhogy a megkívánt szép virágok – mondta egy lelkigondozó – olyan szakadékba virágoznak, ahol a megengedett dolgok útja egy megállásra intő lejtőn vezet a kétes, sötét mélységek felé. Aki a bűnnel játszik, az áldozatává lesz a kísértésnek. Ennek a mélységben lévő asszonynak így lett Jézus szava gyógyító szó. Elkezdte inni ennek az először idegennek a szavait, akit utána „Uramnak” szólított. A következő mérföldkő, amikor a gyógyító szóval felszínre hoz Jézus további dolgokat az ember életéből, s ezzel elkezdi megismerni, felismerni a bűnöket a maga életében. Ez az életrendezésnek egy elengedhetetlen pontja. Aztán a gyógyulás akkor kezdődik, amikor beismerem, hogy ez valóban az én elrontott életem, s amit Jézus a felszínre hoz, megmutat, azt elkezdem megvallani, bevallani, megbánni, megtagadni és elhagyni. Na, sokan idáig már nem jutnak el. Van részleges megvallás, megbánás – akkor tényleg szánja-bánja –, de

nincs megtagadás és elhagyás. Pedig Jézus hányszor mondja: **„Eredj el és többé ne vétkezz!”** Ha te egyszer megmostad a koszos, mocskos kezedet a laborban, akkor még egyszer ne mosakodj meg benne! Valld meg és hagyd el! Ezzel a szándékkal akarja Jézus, hogy ez az asszony tegye rendbe az életét, mindazt, ami őt érinti. Az elrontott döntéseit, családi kapcsolatait, élettársi viszonyát. Felszínre hozni mindent. Jézussal való életközösség nem tűr meg élettársi közösséget, nem tűr meg bűnöket. Ezért a hívő embernek újra és újra önvizsgálatot kell tartania, kéri, hogy Jézus tisztítsa meg, tegye újra és újra érzékenyebbé és éberré, és az a szoros bensőséges, mély lelki kapcsolat nap, mint nap meg legyen Jézussal!

Ma este elérkeztünk a harmadik mérföldkőhöz: az új élet következményéhez!

Ez az asszony eljutott arra a felismerésre: „Uram, látom, hogy próféta vagy!” A beszélgetés közben meglátta, hogy Jézus nem azért tárta fel, hozta felszínre a bűneit, hogy megszégyenítse őt, vagy elítélje. Szavaiból nem megvetés, hanem szeretet, irgalom

és megszanás áradt. Az asszony – talán először – érzi, hogy ez a férfi nem akarja reménytelenségbe és kétségbeesésbe taszítani, nem akarja kihasználni, hanem segíteni szeretne neki. Végre valaki, aki nem játszik vele, nem kihasználja, nem élősködik rajta, hanem valós segítséget kínál fel, és érzi az asszony, hogy ezzel az emberrel más beszélgetni, mint másokkal, más férfival, vagy nővel. Nincs benne semmi hátsó szándék, érdek, nem húzódik meg a háttérben semmi simlisség, hanem csupán őszinte segítségnyújtás, amit korábban soha nem tapasztalt senkinél. Ez az asszony megérezte, hogy az az ember, akivel beszél – noha a bűnt gyűlöli – a bűnös embert szereti. Végtelen irgalom áradt a szavaiból. Ezért megmozdul ebben az asszonyban valami „hála-féleség”. S azért nevezem ennek, mert ebben az asszonyban még nem tisztázódott le, hogy most vajon ki kell-e engesztelnie Istent, valamit fel kell-e mutatni, tennie kell valamit ezért? Minden emberben benne van, hogy meg akarja nyugtatni lelkiismeretét. Érzi, hogy valamit viszonznia kell, van egy ilyen kényszer benne. Pedig Jézus a Jelenések könyvében azt mondja: „**Jöjj!**” **Aki csak hallja, az is**

mondja: „Jöjj!” Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!” Jel 22,17. Ő valami olyat ad, amiért nem vár fizetséget! Ettől van ingyen és ezért nevezik kegyelemnek. A kegyelem nem azért van ingyen, mert olcsó, hanem azért, mert megfizethetetlen! Ez a kegyelem! Ne érezz késztetést, hogy megvedd a megvehetetlent! Kifizesd e kifizethetlent! Istent nem lehet lekenyerezni. Isten országában nincsen hálapénz, paraszolvencia. Őt nem lehet kiengesztelni, vagy nem lehet kompenzálni! Ezt elkövettem, akkor többet dobok a perselybe, vagy vasárnap reggel is és este is elmegyek alkalomra. Isten országa nem alku tárgya! Vele nem lehet alkudozni, tárgyalni, bratyizni, lepaktálni! Vegyük észre, hogy nem az ember diktál, nincsen olyan pozícióban, hogy feltételekhez kössön dolgokat. Ezt el kell felejtetni! Nem arról van szó, hogy kaptam valamit, akkor én a lekötelezettje vagyok. Jézus nem lekötelezetté akar tenni, hanem elkötelezetté. És ez nagy különbség! A Sátán tesz lekötelezetté és kiszolgáltatottá! Jézus szabaddá tesz! Szabaddá a bűntől, a haláltól, a félelemtől, a kiszolgáltatottságtól. Ő szabaddá tesz, s tudjuk, „**Ahol az Úr Lelke, ott**

a szabadság” II kor 3,17. és „³⁶**Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.**” Jn 8, 36. Tudjátok, az igazi hála a szabadság indítja az embert és az igazi hálában a szeretet, az imádat és a hódolat jelenik meg. Ez a szeretet, ez az imádat és hódolat helytől és időtől független. Az elején arról beszéltem, hogy ennek az asszonynak az életében kellett egy ideális hely és alkalmas pillanat, amikor meghallotta Jézus szavát, itt pedig már arról van szó, hogy a hála onnantól kezdve végig húzódik az életén. Tértől és időtől függetlenül. Már nincsen térhez és időhöz kötve, hanem mindenben és mindent az Úr iránti hála szö át. Az új élet következménye ez az imádat és hódolat lesz! Ez megmutatkozik az életem minden területén. Ezért adja Jézus ezt a választ: „²³**De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának.**”, Eljön majd az idő a te életedben is, amikor nem helyszínekben fogsz gondolkodni, hegyekben, városokban, hanem az egész életedet tértől és időtől függetlenül ez hatja át. Az Atya iránt érzett hódolat és imádat, hogy elküldte hozzád az

Ő Fiát! Ez megmutatkozik elsőként otthon, a családban, a munkahelyeden, a munkában, a gyülekezetekben. Atya iránt érzett hála színhelye a szíved és ez a világ! Jézus azt mondja: „³⁵**Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.**” Jn 13,35. Az emberek, a munka, a gyülekezet, a szolgálat iránti szeretetet pedig az Atya iránt érzett hála táplálja. Amikor Jézus válaszol az asszony kérdésére, akkor arról beszél, mindegy, hogy hol vagy, mert nem a helyszín a lényeg, nem ettől lesz helyes, vagy nem helyes, hanem az a lényeg, hogy az életedet az hatja-e át. Az Atya olyan imádókat keres, akik lélekben és igazságban imádják Őt. Itt Jézus egyértelműen arról beszél, hogy Isten Szentlelkét kapnia kell. Az újjászületett emberben lesz lakozást Isten Szentlelke és tulajdonképpen a bennünk lakozó lélek imádja Istent. Látni lehet a sorrendet: Jézus szóba áll az asszonnyal, beszél vele, felszínre hoz bűnöket, megvallja, ott van benne a vágy, mert vágyat ébresztett benne a Lélek, hogy adja neki az élő vizet. A „μετανοια” megtérés folyamatának lehetünk a

szemtanúi. Ott van az az emberi döntés az asszonyban, hogy szeretné, ha rend lenne az életében. Majd Jézus az újjászületésről beszél, hogy csak azok imádhathják Istent, akikben ott van az Isten Szentlelke. Erről az újjászületésről beszél Nikodémusnak is Jézus. Csak a Lélektől született ember imádhathja lélekben és igazságban az Atyát. Nagyon érdekes, hogy Jézus itt az $\alpha\lambda\eta\tau\epsilon\iota\alpha$ szót használja, amit fordítanak úgy is: „elrejtetlenség”, vagy „valóság”. Mind a két szónak meg van a maga értelme. Az újjászületetett ember nem él elrejtettségben, elrejthetetlen a hite, mert az megmutatkozik a szavaiban, a beszédeiben, a gondolkodásában, a tetteiben és a viselkedéseiben. Jézus mondja: „**Nem rejthető el a hegyen épült város.**” Mt 5,14. A valóságban imádják, nem imitálják. A Krisztuban hívők nem imitátorok, hanem valóságosan teszik, elrejthetetlenül!

Az Atya olyan imádókat keres, akik Lélekben és elrejthetetlenül imádják Őt a házasságban, a munkahelyen (raktáros történet), a környezetükben (Cseri Kálmán – társasház), a gyülekezetben.

Jézus lerombolja a „szent hely” elképzelését és a kizárólagosságot. Eljön az óra, mikor nem ezen a hegyen és nem Jeruzsálemben, hanem bárhol, ahol az Övéi vannak, akár egy halálra készüléskor. Richard Wurmbrandt jegyezte fel: „*Egy keresztyént halálra ítélték. A kivégzés előtt megengedték, hogy találkozzon a feleségével. Feleségéhez intézett utolsó szavak ezek voltak: "Tudnod kell, a halálba indulok, de mégis szeretem azokat, akik megölnek. Nem tudják, mit tesznek, és az utolsó kérésem hozzád az, hogy te is szeresd őket. Ne legyen keserűség a szívedben, hogy megölik szerettedet. Találkozunk a mennyben."* Ezek a szavak nagy hatást tettek a titkosrendőrség tisztjére, aki ott volt a kettejük beszélgetésén. Utóbb ő mondta el nekem a történetet a börtönben, ahová becsukták, mivel keresztyénné vált.

Milyen csodálatos, amikor egy ilyen kivégző helyen a gonoszság megtestesítőinek jelenlétében valaki a mennyet hozza le és jeleníti meg. Amikor Lélekben és igazságban imádják az Atyát és a kivégzése pillanatában ezt is felhasználja az Úr. Ilyen embereket keres, akik nem vallásoskodnak, hanem megélik a hitüket,

ha kell, a haláltusában. Egy másik történet is eszembe jut, amit szintén Richard Wurmbrandt írt le:

„Egyik munkatársunk a Földalatti Egyházban egy fiatal lány volt. A rendőrség felfedezte, hogy titokban Evangéliumokat osztott, és a gyermekeket Krisztusról tanítja. Elfogatása bizonyos volt. de, hogy ezt olyan fájdalmassá tegyék, amilyenné csak lehet, úgy döntöttek, elhalasztják néhány héttel, pontosan addig a napig, amelyre az esküvőjét kitűzte. Az esküvő napján felvette a menny asszonyi ruháját. A legszebb, legörömtelibb nap egy fiatal lány életében. Hirtelen az ajtók kivágódtak és titkosrendőrök rontottak be. Amikor a menyasszony meglátta a titkosrendőrség embereit, kinyújtotta feléjük a kezét, hogy ellenállás nélkül megbilincseljék. Durván rácsatolták a csuklójára. Szerelmesére pillantott, majd megcsókolta a láncait és így szólt: "Köszönöm a mennyei Vőlegényemnek ezt az ékszer, amellyel megajándékozott házasságom napján. Köszönöm, hogy méltó lehetek arra, hogy Őérte szenvedjek." Elhurcolták, síró keresztyéneket és egy zokogó vőlegényt hagyva hátra. Jól tudták, mi történik, egy fiatal keresztyén lánnyal a kommunista örök kezei között. Öt év múlva engedték szabadon - egy romokban lévő, összetört nőt, aki

30 évvel öregebbnek látszott. A vőlegény várt rá. A lány azt mondta, ez volt a legkevesebb, amit megtehetett az ő Krisztusáért. Ilyen, Urukhoz hasonlatos keresztyének vannak a Földalatti Egyházban.”

De lehet, hogy ez nagyon távol van még tőlünk, de vajon a házasságodban, a gyermeknevelésedben tudod így, elrejtetlenül imádni az Atyát? Isten trónjává válik az otthonod, a munkahelyed? Vagy pedig a bűn szemétdombjává? Ezen kellene elgondolkodni! Az Atya olyanokat keres, akik elfogadták a Fiút Megváltóul, elkötelezték magukat Őiránta, újjászülettek és elrejtethetetlenül, valóságosan Isten trónjává válik az egész életük. Másképpen nem lehet! Azonban ezekre a mérföldkövekre szükség van:

- engedd, hogy beszéljen veled
- engedd, hogy felszínre hozza a látványos és titkolt bűnöket
- legyen benned készség, hogy ezeket felismerd és beismerd
- engedd, hogy Isten Szentlelke lakozást vegyen benned
- engedd, hogy Isten trónjává váljék a te szíved és életed, mert csak így lehet Őt imádni!

Ámen!